

RŮŽENEC

V PEKLE ZAJETÍ

BYLI JSME UNESENI

Do kláštera vtrhli ozbrojení muži. Násilně mě vedou na nádvoří. Chopili se i Butruse, a přinutili ho, aby se mnou nastoupil do auta. Řidič se rozjede jako vítr. Vše netrvalo ani dvě minuty. Muži nám přetahují trička přes hlavu, abychom neviděli, a svazují nám ruce. Řítíme se jako blázni. Auto skáče po rozbité silnici. Butrus a já jsme byli právě uneseni tzv. Islámským státem. Cesta se zdá nekonečná. Kam jedeme?

RŮŽENEC MĚ DŘÍVE NUDIL

Nejsem schopen se ani modlit. Co se mi podařilo, je modlitba růžence, přestože jsem se ho během posledních let nemodlil pravidelně. Nudil mě. Ale nyní byla jednotlivá Ave Maria jako SOS, která jsem vysílal k nebesům. Dlouho jsem při tom přemítal o každém tajemství Ježíšova života a vše ke mně promlouvalo s nebývalou silou. Přemítal jsem o jesličkách, Kalvárii i Vzkříšení. Uklidňovalo mě, že i náš Pán zažil strasti a zkoušky. Slyšel jsem, jak ke mně mluví u Nanebevstoupení: vím, že mě neopustí jako sirotka, že mi sešle svého Ducha, Utěšitele. Znovu jsem ho přijal a rozjímal nad tajemstvím Letnic.

JEŽÍŠ SÁM ZAŽIL VYHNANSTVÍ, POSMĚCH A KŘÍŽ

Skrze tichou recitaci růžence se mi v hlavě odehrával celý Ježíšův život, jako bych seděl v kině. Scény z jeho života plnily mou mysl a odehrávaly se tak, jak jsem nad nimi nikdy nepřemýšlel. Když je člověk sám zkoušen a osamocen, pochopí mnohé aspekty z Ježíšova utrpení zcela nově. A tak se mi růženec stal dosud nepoznanou něžnou útěchou. Jakmile jsem s ním začal, můj hněv, má nenávist a únava mizely.

Modlitba mě nesla k Ježíši, který také zažil chlad jeslí, vyhnanství Egypta, posměch světa, bičování a kříž. Ale i k Marii, která mě skryla pod svým pláštěm jako vyděšené dítě. A tato modlitba mě nesla i ke všem, které jsem miloval, s prosbou, aby se o nás tolik nebáli. A zaplavoval mě velký klid.

S NOŽEM POD KRKEM

Pokaždé, když dorazíme k zátarasu obsazenému džihádisty, řidič zastavuje a oznamuje jim, že jsme křesťanští zajatci: „To jsou nazaréni!“ Muži na nás plivou. Nakonec dojíždíme do Rakky. Je to hlavní město tzv. Islámského státu. Jsme v samém srdci pekla.

Den po našem příjezdu začíná verbální i fyzické mučení. /.../ Jednou pak s nožem pod krkem z posledních sil vyslovuji: „Můj Bože, slituj se nade mnou!“

Se svolením zpracováno podle biografické knihy: Jacques, Mourad, Mnich v zajetí Islamistů, kterou vydalo Nakladatelství Paulinky.cz. Redakčně upraveno.